Quelle: https://manuscripta.at/?ID=1141
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

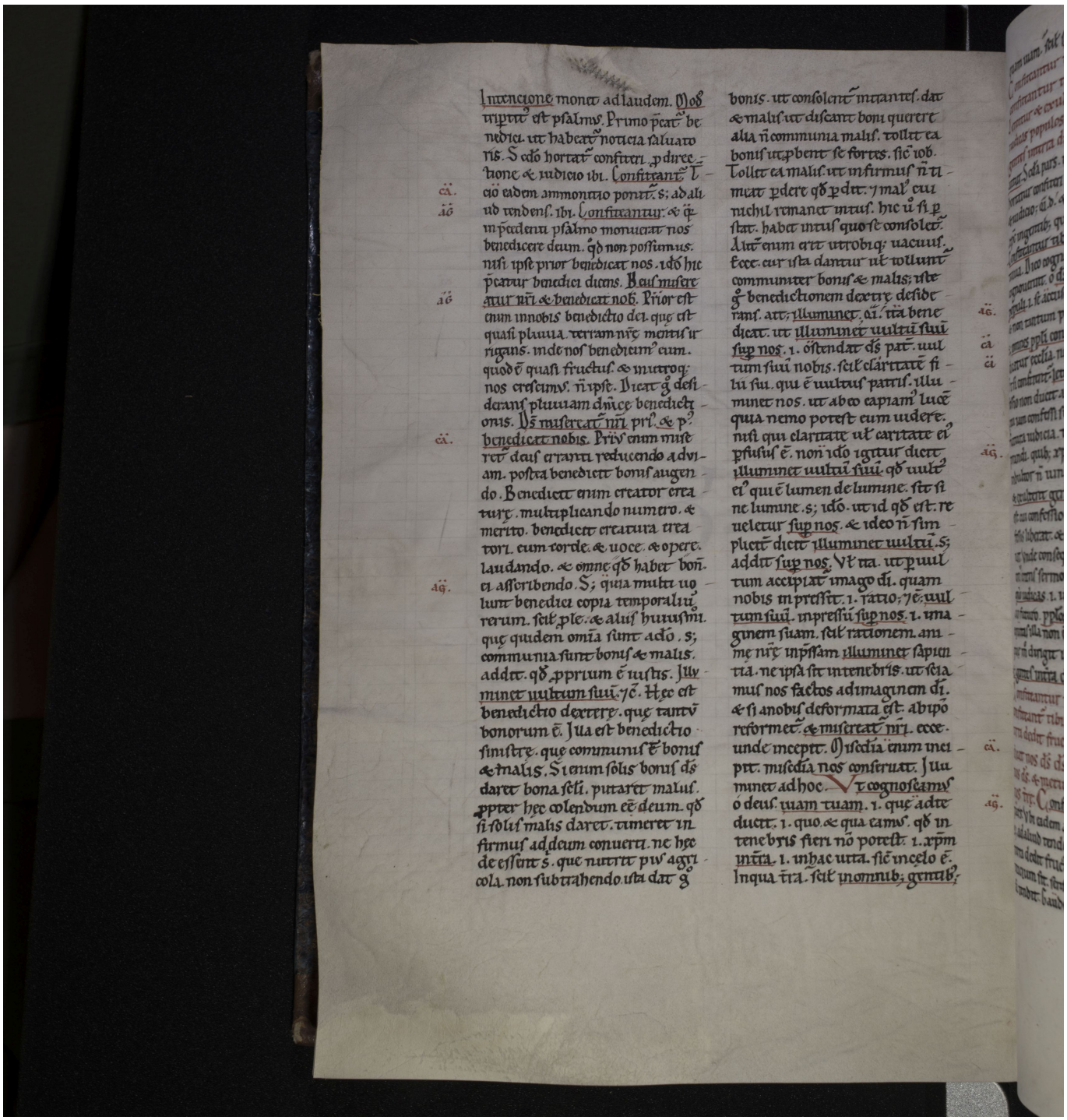

Intencione monet ad laudem. Nos ad
uiptrū est psalmus. Primo pcat̄ be
nedicu. ut habeat̄ noticia saluato
ris. S cōd hortat̄ confiteri. p direc-
tione & iudicio ibi. Confitebunt̄. T-
cā. cio eadem ammonitio ponit̄. s; ad alu
ad ud tendens. ibi. Confitantur. & q̄
in pcedenti psalmo monuerat nos
benedicere deum. q̄d non possumus.
nisi ipse prior benedicat nos. idō hic
pcatur benedici dicens. Deus misere
ad̄ atur nr̄i & benedicat nob̄. Prior est
enim in nobis benedictio dei. quę est
quasi pluuia terram nr̄ę mentis ir-
rigans. inde nos benedicim̄ eum.
quod ē quasi fructus. & in utroq;
nos crescimus. ñ ipse. Dicat q̄ desi-
derans pluuiam dn̄ice benedicti-
onis. Ds̄ misereat nr̄i. pri. & p?
cā. benedicat nobis. Prius enim mise-
ret deus erranti reducendo ad via
m. postea benedicit bonis augen-
do. Benedicit enim creator crea
turę. multiplicando numero. &
merito. benedicit creatura crea-
tori. cum corde. & uoce. & opere.
laudando. & omne q̄d habet bon̄.
ad̄ ei assoribendo. S; quia multi uo
lunt benedici copia temporaliū
rerum. scil̄ pec. & alius huiusmi.
quę quidem omia sunt ad̄. s;
communia sunt bonis & malis.
addit. q̄d pprium ē iustis. Illu-
minet uultum suū. 7c̄. Hęc est
benedictio dexterę. quę tantū
bonorum ē. Illa est benedictio
sinistrę. quę communis ē bonis
& malis. Si enim solis bonis ds̄
daret bona scli. putaret malus.
pter hęc colendum ē deum. q̄d
si solis malis daret. timeret in-
firmus ad deum conuerti. ne hęc
de essent s. quę nutritt piis agri-
cola. non subtrahendo ista dat q̄
bonis. ut consolent̄ mitantes. dat
& malis. ut discant boni querere
alia ñ communia malis. tollit ea
bonis ut pbent se fortes. sic̄ iob.
Tollit ea malis. ut infirmus ñ ti-
meat pdere q̄d pdit. 7 mal' cui
nichil remanet intus. hic ū si p
stat. habet intus quo sit consolet̄.
Aliū enim erit utrobiq; uacuus.
Ecce. cur ista dantur ut uoluntat̄
communiter bonis & malis. iste
q̄ benedictionem dexterę desider
ans. ait. illuminet. ai. tra bene 46.
dicat. ut illuminet uultū suū
sup nos. 1. ostendat ds̄ pat̄. uul cā
tum suū nobis. scil̄ claritatē si cū
li sui. qui ē uultus patris. illu-
minet nos. ut ab eo capiam̄ lucē
qua nemo potest eum uidere.
nisi qui claritate ut caritate ei
prius ē. non ido igitur dicit 46.
illuminet uultū suū. q̄d uult̄
ei qui ē lumen de lumine. sit si
ne lumine. s; ido. ut id q̄d est. re
uelatur sup nos. & ideo ñ sim
plicit̄ dicit illuminet uultū. s;
addit sup nos. Vt tra. ut pauul
tum acceptat̄ imago dī. quam
nobis impressit. 1. ratio; 7ē. uul
tum suū. impressū sup nos. 1. ima
ginem suam. scil̄ rationem. an-
mę nr̄ę impssam illuminet sapien
tia. ne ipsa sit intenebris. ut scia
mus nos factos ad imaginem dī.
& si a nobis deformata est. ab ipo
reformet̄. & misereat̄ nr̄i. ecce.
unde meceptit. Misedia enim mei cā.
pit. misedia nos conseruat. Illu
minet ad hoc. Vt cognoscamus
o deus. uiam tuam. 1. quę adtre 46.
ducit. 1. quo. & qua eamus. q̄d in
tenebris fieri nō potest. 1. xp̄m
in tra. 1. in hac uita. sic̄ in celo ē.
In qua tra. scil̄ in omnib; gentib?